

PAVEL RIVIȘ TIPEI

Președintele Cultului Creștin Penticostal

„Ce am auzit, ce știm, ce ne-au povestit părinții noștri, nu vom ascunde de copiii lor; ci vom vesti neamului de oameni care va veni laudele Domnului, puterea Lui, și minunile pe care le-a făcut.”

Psalmul 78:3-4

Pantelimon Cojocar și Pavel Bochian

1922 - 2007

85 de ani de la înființarea primei biserici penticostale din România (3)

Am publicat până la acest număr începuturile Bisericii Penticostale din România, respectiv, ceea ce poate fi numit „penticostalismul primar” din țara noastră.

Continuăm publicarea cuvântării președintelui Cultului, pastorul Pavel Riviș Tipei, respectiv, ultima parte, care acoperă perioada de după cel de-al doilea război mondial și până în zilele noastre.

ieșirea României din coaliția hitleristă, în anul 1944, a dus la multe schimbări în țara noastră.

Între anii 1944-1947 a existat o mare libertate la noi în țară. În anul 1946 s-a dat o recunoaștere provizorie Asociației Penticostale din România, iar prin decretul 1203/14.11.1950. organizația cuprinzând bisericile penticostale române, este recunoscută ca și Cult religios cu drepturi egale cu celelalte culte.

Pavel Bochian și Alexie Vamvu au făcut foarte multe călătorii în țară, în vederea unirii tuturor bisericilor și a organizării Cultului Penticostal.

În data de 21-22 iulie 1951 a avut loc, la Arad, primul Congres Penticostal. Conducerea a fost formată din:

G h e o r g h e Bradin - *președinte*;

Alexie Vamvu - *vicepreședinte*;

Zamfir Dumitru - *vicepreședinte*;

T r a n d a f i r Sandru - *secretar*

general;

Ardeu Petru - *casier*.

Începând cu luna septembrie 1953, apare din nou organul de presă al Cultului, intitulat „Buletinul Cultului Penticostal”.

În anul 1954, sediul central al Cultului Penticostal se mută în București, pe strada Bradului nr. 38, iar în 1955, în strada Carol Davila nr.81, unde este și astăzi.

În data de 1 – 2 iunie 1956 a avut loc cel de al II-lea Congres al Cultului. Au fost aleși în conducerea Cultului:

Gheorghe Bradin - *președinte*;

Pavel Bochian - *vicepreședinte*;

Pavel Bochian și Petru Ardeu

Petru Tivadar - *vicepreședinte*;
Ioan Manea - *secretar general*;
Ioan Oprea - *casier*.

În mod manipulator și abuziv, la Congresul mai sus amintit autoritățile timpului i-au eliminat pe Alexie Vamvu și Sandru Trandafir.

Imediat după Congres s-a trecut la arondări, multe biserici fiind astfel desființate, unii pastori au fost destituiți și s-a trecut la impunerea unui program unic de desfășurare a serviciilor divine.

În anul 1962, trece din viața aceasta Gheorghe Bradin, iar președinția o preia Pavel Bochian. Datorită acestor noi schimbări și a unor presiuni din afara țării, frații din Consiliul Bisericesc trec la reorganizarea Cultului, înălțându-i pe unii și reabilitându-i pe alții, astfel că noua Conducere a Cultului este formată din:

Pavel Bochian - *președinte*;
Dumitru Matache - *vicepreședinte și casier central*;
Alexie Vamvu - *secretar general*;

Trandafir Sandru - *redactor șef*;

În anul 1976 ia ființă „Seminarul Teologic Penticostal din România”, al cărui director a fost Sandru Trandafir.

Prima participare oficială la o reuniune mondială a fost cea din 1970, a lui Pavel Bochian, la Conferința Mondială Penticostală care s-a ținut, în noiembrie 1970, la Dallas, S.U.A.

Mișcarea penticostală, deși era garantată de lege, avea de suferit; cele aproape 1000 de biserici răspândite în toată țara erau organizate doar în trei filiale: Arad, Oradea și Suceava.

În 14 – 16 iunie 1986 are loc, la București, cel de-al III-lea Congres Penticostal din România.

Conducerea a fost formată din:
Pavel Bochian - *președinte*;
Constantin Leontiu - *vicepreședinte*;

Scrisoare deschisă

Iubiți frați,

Ca unii care ne dorim să păstrăm vie moștenirea penticostalismului românesc în rândul noilor generații de penticostali, ne propunem să adunăm spre păstrare și spre cunoaștere toate mărturiile celor care au trudit din greu pentru propășirea Evangheliei Domnului Isus Hristos. Lupta celor care au pus temelia mișcării penticostale a fost grea. Am auzit de asemenea și de faptele credinței pe care le-a trăit „*norul de martori*”, care a purtat stindardul mișcării penticostale în vremurile vitrege. Astfel, nu dorim să se piardă, ștearsă de negura vremilor ce vor veni, mărturia faptelor înaintașilor noștri, care ne pot fi exemplu, dar și motivație, în trăirea noastră: „*Cine își uită istoria nu știe să-și trăiască prezentul*”.

Pornind de la acest deziderat, ne propunem, bineînțeles cu ajutorul dumneavoastră, să înregistrăm istoria bisericii dumneavoastră (inclusiv a zonei) și să strângem mărturiile slujitorilor în vârstă, care au trudit din greu la începutul dezvoltării credinței penticostale.

În acest sens vă rugăm să scrieți istoricul bisericii pe care o păstoriți și de asemenea să rugați pe frații slujitori în vârstă să-și scrie propria mărturie. Vă rugăm să trimiteți aceste mărturii pe adresa Institutului Teologic Penticostal din București sau prin intermediul studenților noștri din bisericile păstorite de dumneavoastră.

Toate aceste documente istorice, scrise de dumneavoastră, vor sluji la scrierea cu acuratețe a istoriei Bisericii Penticostale din România, pe care ne-o dorim drept mărturie a lucrării Duhului Sfânt în țara noastră. Cu siguranță, vom respecta etica utilizării surselor în redactarea acestei lucrări, recunoscându-vă meritul pentru munca dumneavoastră.

Cu profundă apreciere.

RECTOR ITP BUCUREȘTI,

Pastor Conf. univ. dr. **JOHN TIPEI**

CATEDRA DE TEOLOGIE ȘI ISTORIE
A ITP BUCUREȘTI

Asistent univ. drd. **CIPRIAN BĂLĂBAN**

Lazăr Gog - *vicepreședinte*
(Berar Ioan)

Trandafir Sandru - *secretar general*;

Vamvu Alexie - *casier*;
Cristian Vasile Roske - *redactor șef*.

În ciuda regimului comunist aspru și îngrăditor, cu securitatea în spate, Bisericile au mers înainte, bucurându-se de o morală sănătoasă, deosebită, și promovând principiile sfințirii, așa cum de altfel doctrina o cere.

(continuare în pag. 6)

(urmare din pag. 5)

BISERICA PENTICOSTALĂ ROMÂNĂ DUPĂ 1989

Revoluția din 22 decembrie 1989 a adus modificări profunde în țară, dar și în biserici, unele în bine, altele în rău. Au căzut toate îngrădirile, toate barierele și toate restricțiile impuse de regimul totalitar comunist.

Din nefericire, unii au crezut că trebuie democratizată și Biserica, înlăturând foarte multe norme de conduită din viața ei.

S-au autorizat toate grupările penticostale, s-au construit case de rugăciune, s-au achiziționat anumite clădiri pentru a fi transformate, s-au organizat unele evanghelizări în masă, au venit tot felul de evangheliști din afara țării și unii și-au semănat sămânța nu tocmai bună. Autoritatea Cultului Penticostal, trebuie să recunoaștem, a început să slăbească. Alături de Bisericile din Cult încep să se formeze, pe alte schelete, unele biserici paralele (e drept, puține), unele s-au desprins de noi, polarizându-se în jurul unor lideri sau organizații din afara țării.

Astăzi, pe lângă cele 2683 de Biserici din cult mai sunt circa 246 biserici în țară, tot de factură penticostală, dar aparținând altor organizații sau independente.

Lideri din anii '70-'80: T. Sandru, P. Bochian, E. Bulgăr, A. Vamvu

Pe fondul libertății religioase asigurate de democrație, imediat după revoluție apare în țară și mișcarea charismatică.

În 15 mai 1990, a avut loc, la Cluj, Congresul al IV-lea al Cultului Penticostal.

Conducerea a fost formată din:
Emil Bulgăr - *președinte*;
Pavel Riviș-Tipei - *vicepreședinte*;

Mesaroș Marinel - *vicepreședinte*;

Trandafir Sandru - *secretar general*;

Bisericile din țară se împart teritorial, pe filiale, cu cinci centre: Arad, Oradea, Cluj, Brașov și Suceava.

În anul 1992, Seminarul Teologic Penticostal din București este ridicat la rangul de învățământ universitar.

În 4 și 5 noiembrie 1994 are loc cel de al V-lea Congres Penticostal la București. Conducerea aleasă a fost formată din:

Pavel Riviș-Tipei - *președinte*;
Emil Bulgăr - *vicepreședinte*;
Marinel Mesaroș - *vicepreședinte*;

Ioan Gurău - *secretar general*;

Cristian Vasile Roske - *trezorer*.

În luna octombrie 1996 a fost inaugurată în București, pe Bulevardul Uverturii nr. 210-220, prima clădire a Institutului Teologic Penticostal.

Încă din perioada imediată revoluției din 1989, în România ia ființă învățământul primar gimnazial și liceal penticostal.

În luna iunie 1997 a fost înființată, la

Arad, Facultatea de Teologie Penticostală Didactică „Betania”. În țară apar tot felul de fundații și centre sociale patro-nate de către Bisericile Penti-costale Române.

În noiembrie 1998, la Arad, are loc cel de al VI-lea Congres Penticostal, unde a fost aleasă următoarea conducere:

Pavel Riviș-Tipei - *președinte*;
Emil Bulgăr - *vicepreședinte*;
Mircea Demean - *vicepreședinte*;

Marinel Mesaroș - *secretar general*;

Ioan Gurău - *trezorer*.

În ciuda pronosticurilor date de către unii răuvoitori, bisericile penticostale din România rămân în cea mai mare parte unite, iar cu ajutorul Duhului Sfânt numărul credincioșilor crește de la un an la altul.

În octombrie 2002, la Oradea, a avut loc cel de al VII-lea Congres Penticostal, unde a fost aleasă următoarea conducere:

Pavel Riviș-Tipei - *președinte*;
Moise Ardelean - *vicepreședinte*;

Romu Mocan - *vicepreședinte*;

Ioan Gurău - *secretar general*.

Societatea se confruntă cu prăbușiri morale deosebite. În legislația României sunt acceptate: avortul, homosexualitatea, concubinajul legal etc., iar pentru

**Teodor Codreanu
(1928 - 2004)
pastorul celei mai
mari biserici
penticostale din
România**

Richard și Sabina Wurmbrand, împreună cu Vasile Răscol și Constantin Caraman în depozitul Editurii Stephanus din București (aflat atunci, la începutul anilor '90, în subsolul Casei Poporului - Palatul Parlamentului de azi). Toți patru au fost întemnițați în timpul regimului comunist pentru distribuția clandestină de Biblii.

Biserica de astăzi nu este deloc ușor să țină sus standardul curăției, adevărului și sfințeniei. Păstoria noastră se confruntă în teren cu tot felul de devieri de la linia biblică, dar slavă Domnului că lucrarea Sa merge înainte.

În anul 2006, la 27 octombrie, a avut loc la Timișoara cel de-al VIII-lea Congres Penticostal. Conducerea nou formată se compune din:

Pavel Riviș-Tipei - *președinte*;
Ioan Moldovan - *vicepreședinte*;
Moise Lucaci - *vicepreședinte*;
Romu Mocan - *secretar general*.

Odată cu deschiderea frontierelor țării, avem foarte mulți credincioși plecați la lucru în Diaspora. Este frumos faptul că românul penticostal ori unde

Actualul Comitet Executiv al Cultului Creștin Penticostal

ajunge caută pe Domnul, își face Biserică.

După datele ce le deținem, în afara frontierelor țării noastre avem peste 300 de biserici penticostale române.

Întreținem relații frățești cu toate Bisericile române din afara țării și unele chiar au aderat pe baza unor protocoale la Cultul Creștin Penticostal din România. Avem în cadrul Consiliului Bisericesc un departament de relații externe, prin care păstrăm legătura cu aceste Biserici.

Am avut întotdeauna și avem relații frățești și de prietenie cu marile organizații mondiale penticostale: Church of God, Assemblies of God, Holiness Church.

Ca organizație, suntem parte atât în Conferința Penticostală Europeană, cât și în cea mondială.

În toată istoria noastră am putut observa că lucrarea penticostală nu a fost legată de oameni, ci direct de Dumnezeu, de aceea în încheiere spun împreună cu psalmistul: „Nu nouă Doamne, nu nouă, ci Numelui Tău dăm slavă, pentru bunătatea Ta, pentru credincioșia Ta” (Psalmul 115:1). Amin!

A fi sau a nu fi

„A fi sau a nu fi?”, celebra dilemă
Ce-l chinuia pe prințul danez
Nu constituie, ea însăși, problemă,
Decât atunci când are ca temă
Viața trăită, legată de crez.

Nu, nu e un scop trăirea în sine,
Ci felul în care alegi să trăiești,
Căci poți să te-appropii de rău sau de bine,
Alegerea-n viață depinde de tine
Dar pentru alegerea făcută plătești.

A fi sau a nu fi cu inima plină
De dragoste sfântă venind din Hristos,
A fi sau a nu fi cu fața senină,
A fi sau a nu fi balsam ce alină,
A fi sau a nu fi pe cale zelos,

A fi sau a nu fi iertat de păcate,
A fi sau a nu fi și tu iertător,
A fi sau a nu fi cu mâini nepătate,
A fi sau a nu fi lumina-n cetate,
Acestea-s probleme fierbinți, care dor.

„A fi sau a nu fi?”, celebra dilemă
Din monologul hamletian
Nu constituie, ea însăși, problemă
Decât raportată la țința supremă:
A fi sau a nu fi în cer cetățean.

SIMION FELIX MARȚIAN